RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2006/023 Le

i n d e k l a c h t nr. 2005.3639 (108.05)

ingediend door:

hierna te noemen 'klagers',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klagers hebben in 1994 en 1995 een drietal spaarkasovereenkomsten bij verzekeraar gesloten.

De klacht

Klagers hebben de spaarkasovereenkomsten bij verzekeraar gesloten op basis van de te verwachten opbrengsten. Deze opbrengsten werden door verzekeraar jaarlijks bevestigd door klagers een rendement in het vooruitzicht te stellen van minimaal 10% of hoger. Bij het afsluiten van de polissen noch daarna heeft verzekeraar klagers medegedeeld dat premie werd ingehouden voor het risico van overlijden.

Verzekeraar heeft klagers een onjuiste ontwikkeling van hun polissen en de daaraan verbonden rendementen laten zien. De overzichten die verzekeraar klagers verstrekte lieten zien dat de jaarlijkse premie-inleg volledig ten goede kwam aan de inleg. Dit is achteraf misleidend gebleken.

Het standpunt van verzekeraar

Verzekeraar heeft de voorwaarden van de spaarkasproducten die klagers bij verzekeraar hebben gesloten verbeterd. Tot deze productverbetering is besloten na intensief overleg met de Ombudsman Verzekeringen. Hoewel de premie was afgestemd op het risico, heeft verzekeraar gemeend een productverbetering te moeten doorvoeren. De productverbetering bestaat erin dat de premie voor de ingebouwde levensverzekering is gemaximeerd tot 17% van de periodieke inleg. Deze productverbetering is met terugwerkende kracht doorgevoerd. Indien de premie hoger was dan 17% is het meerdere alsnog ten gunste van de belegging gebracht. Bovendien is op 1 januari 2006 de toen geldende premie voor de verzekering voor het door klagers gesloten spaarkasproduct met 10% verlaagd. De maximale premie voor de

overlijdensrisicoverzekering bedraagt vanaf 1 januari 2006 15,3%. Verzekeraar is met de Ombudsman van mening dat dit een goede regeling is.

Klagers zijn door de Ombudsman op de hoogte gebracht van de hierboven beschreven productverbetering, doch blijven stellen onjuist te zijn voorgelicht. Dit is onjuist. De aan klagers verstrekte contractdocumentatie geeft een juist beeld van de kenmerken van de door hen gesloten spaarkasovereenkomsten.

De klacht stelt samengevat dat er sprake is van misleiding omdat 'over premie afdracht voor het risico van overlijden nooit ene opmerking is gemaakt'. De algemene voorwaarden vermelden echter in artikel 1 j en 1 k overduidelijk dat er in de inleg een premie voor de overlijdensrisicoverzekering vervat is.

Met betrekking tot de rendementen en voorbeeldeindkapitalen stellen klagers dat verzekeraar een rendement in het vooruitzicht heeft gesteld van 10%. De klacht suggereert hiermee dat verzekeraar op enigerlei wijze een rendementsgarantie heeft afgegeven. Waar dit op gebaseerd is, is verzekeraar onduidelijk. Uit de contractsdocumentatie blijkt immers dat er een beleggingscomponent in dit product zit. Fluctuaties in de waarde zijn inherent aan beleggen. Daarnaast lijkt de klacht ervan uit te gaan dat bij de gegeven rendementen en voorbeeldeindkapitalen geen rekening is gehouden met kosten en premies. Dit is onjuist. Bij de desbetreffende rendementen is rekening gehouden met alle kosten en premies. Van de voorbeeldeindkapitalen hoeven geen kosten meer af.

Hoewel het door verzekeraar opgegeven voorbeeldeindkapitaal vanuit historisch perspectief reëel was ten tijde van het aangaan van de overeenkomsten, bleek door de sterke koersdalingen op de beurs dat het verstrekte indicatieve voorbeeldeindkapitaal van de overeenkomsten van klagers waarschijnlijk op korte termijn niet zal worden gerealiseerd. Verzekeraar heeft daarom besloten zijn klanten vanaf 2004 bij de jaaropgave voorbeeldeindkapitalen voor te rekenen waarbij rekening wordt gehouden met de tussentijdse waarde van hun overeenkomst. Ook de voorbeeldeindkapitalen berekend op basis van de huidige waarde blijven echter een indicatie van de eindwaarde op basis van historische resultaten. Dit fenomeen is inherent aan beleggen in aandelen. Tevens zijn de voorbeeldeindkapitalen nu uitgewerkt aan de hand van drie scenario's - pessimistisch rendement, vast percentage en historisch rendement - welke ook gebruikt worden in de thans geldende financiële bijsluiter.

Verzekeraar heeft de contractsituatie van klagers nogmaals onderzocht en ook hierin geen aanleiding gezien om klagers tegemoet te komen. Verzekeraar begrijpt dat klagers teleurgesteld zijn over de waardeontwikkeling van hun overeenkomsten. De oorzaak van de negatieve waardeontwikkeling van de overeenkomsten is gelegen in de sterke koersdalingen op de beurs.

Het commentaar van klagers

Na kennisneming van het verweer van verzekeraar hebben klagers hun klacht gehandhaafd en nog nader toegelicht.

Het oordeel van de Raad

1. Artikel 5 onder c. van het Reglement Raad van Toezicht Verzekeringen bepaalt onder meer dat de Raad geen klachten behandelt die betrekking hebben op een bij de rechter

aanhangig geschil. De strekking van deze bepaling is te voorkomen dat de tucht-procedure bij de Raad zou kunnen worden gebruikt om de weg die klagers hebben gekozen ter beslechting van hun geschil met verzekeraar te doorkruisen of te beïnvloeden.
2. Het is de Raad bekend dat een stichting verzekeraar op 14 oktober 2005 heeft gedagvaard voor ruim 7.000 gedupeerden. De verwijten die verzekeraar in deze dagvaarding worden gemaakt spitsen zich toe op misleiding ter zake van het (netto)rendement en misleiding ter zake van de inhouding van een overlijdensrisicopremie op de inleg van de deelnemers. Klagers zijn bij deze gerechtelijke procedure betrokken. Aldus heeft de klacht betrekking op een geschil dat ter beoordeling aan de rechter is voorgelegd.
3. Dit leidt tot de gevolgtrekking dat klagers niet in hun klacht kunnen worden ontvangen.

De beslissing
De Raad verklaart klagers niet-ontvankelijk in hun klacht.

Aldus is beslist op 20 maart 2006 door mr. E.M. Wesseling-van Gent, voorzitter, mr. J.G.C. Kamphuisen, mr. E.J. Numann, mr. F.R. Salomons en mr. C.W.M. van Ballegooijen, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Guijt, secretaris.

De voorzitter:

(mr. E.M. Wesseling-van Gent)

De secretaris:

(mr. J.J. Guijt)